

Viver sense vida

Viver sense vida

PEP TABERNER

Amb un router d'aquells que fan pampallugues, quatre taules i sostres alts, a Salt munten un viver d'empreses que, aparentment, fa goig. Si no fos perquè no n'hi cap, d'empresa, la de la Coma-Cros seria la incubadora d'empreses més bonica de les que es fan i es desfan. I és una llàstima, perquè la nau Kropotkin s'erigeix com un marc d'aquells que no tenen comparació.

El projecte va començar a caminar sota govern socialista i ara, amb CiU manant, s'ha entrebancat. La sala, espaiosa, és molt maca i els despatxos, molt acollidors i ben moblats. Però no hi ha una connexió a Internet amb garanties i, de moment, qui vulgui anar-hi haurà de tirar de wi-fi, connexió que va relativament ràpida fins que, de cop i volta i sense previ avís, va desesperadament lenta.

És a dir: en l'era 2.0, dels social media, del màrqueting digital, de

l'e-commerce, de les aplicacions per a mòbils que tot ho fan i tot ho arreglen, el Viver d'Empreses de la Coma-Cros viatja pel ciberespai en tartana. Havia de ser, deien fa temps les autoritats que el visitaven de tant en tant per inaugurar-lo tantes vegades com fos possible, un "referent europeu" en l'àmbit cultural (arts escèniques, disseny, arquitectura, etc.) i un "motor de creació de riquesa i llocs de treball" que ara, però, té el pistó clavat; ha tingut pana.

Desmèrits va fer algú perquè ara, l'Ajuntament, de pressa i corrents, improvisi una connexió de fibra òptica que garanteixi a les empreses que s'instal·lin al viver sense vida unes mínimes garanties. Pensar una infraestructura d'aquestes característiques i dimensions al segle XXI i deixar-la a mans del wi-fi és de traca, de menció especial en el campionat mundial de gestors incapaços. És inaudit, inexplicable, incomprensible, impensable, inimaginable. D'aquí a Silicon Valley, vaja.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/06/23/viver-vida/569027.html?utm_source=rss